

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดบริเวณที่ดินป่าเขากะทูน และป่าปลายกะเบียด ในท้องที่ตำบลกะทูน และตำบลเขาพระ อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

พ.ศ. ७๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าเขากะทูน และป่าปลายกะเบียด ในท้องที่ตำบลกะทูน และตำบลเขาพระ อำเภอพิปุน จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าเขากะทูน และป่าปลายกะเบียด ในท้องที่ตำบลกะทูน และตำบลเขาพระ อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๕๙"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าเขากะทูน และป่าปลายกะเบียด ในท้องที่ตำบลกะทูน และตำบลเขาพระ อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการ ตามพระราชกฤษฎีกานี้

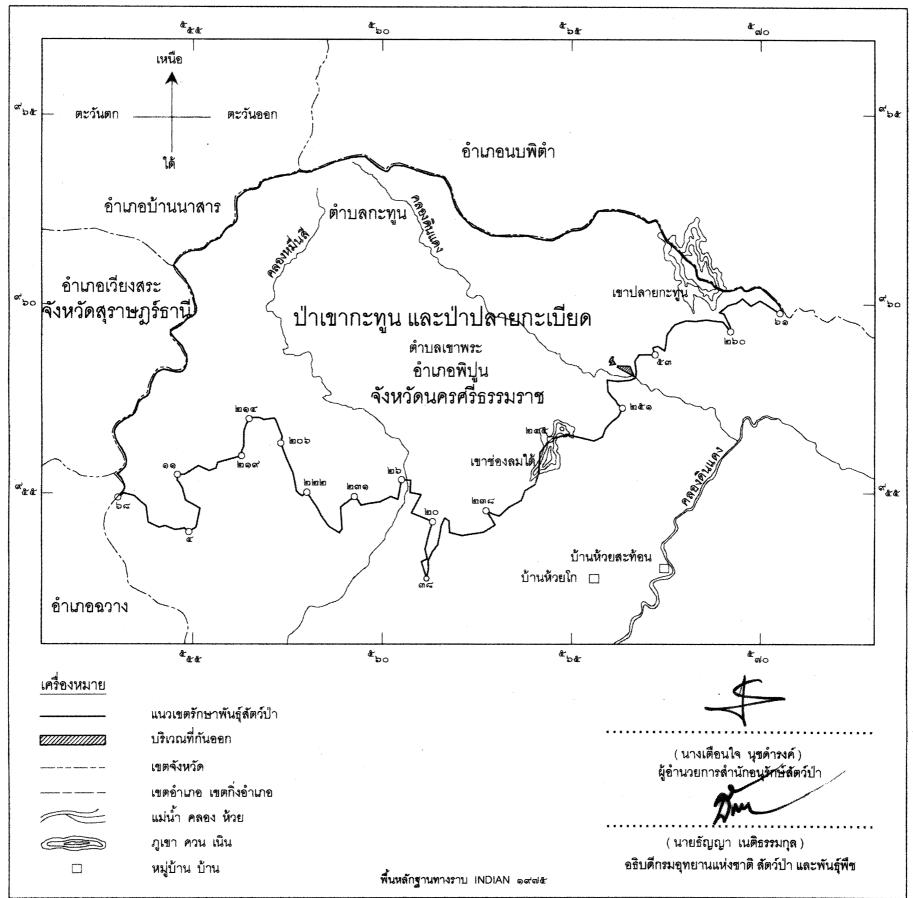
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา กำหนดบริเวณที่ดินป่าเขากะทูน และป่าปลายกะเบียด ในท้องที่ตำบลกะทูน และตำบลเขาพระ อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

W.M. තිළීසින්

เนื้อที่ประมาณ ๙๘.๘๙๗๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๑,๘๑๑ ไร่

มาตราส่วน ๑:๑๐๐,๐๐๐ เมตร ๑.๐๐๐ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ กิโลเมตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากบริเวณที่ดินปาเขากะทูน และป่าปลายกะเบียด ในท้องที่ตำบลกะทูน และตำบลเขาพระ อำเภอพิปูน จังหวัดนครศรีธรรมราช เนื้อที่ประมาณ ๙๘.๘๙๗๖ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๑,๘๑๑ ไร่ มีลักษณะภูมิประเทศเป็นเทือกเขาสูงชัน สลับซับซ้อน สภาพป่าเป็นป่าดิบชื้นและป่าดิบเขาที่สมบูรณ์ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารของแม่น้ำตาปี มีแหล่งน้ำ แหล่งอาหารของสัตว์ป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีสัตว์ป่าสงวนและสัตว์ป่าคุ้มครองหลายชนิดอาศัยอยู่อย่างชุกชุม เช่น เก้งหม้อ สมเสร็จ เลียงผา ช้างป่า และกระจงเล็ก ฉะนั้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าและพื้นที่ป่าให้เป็น แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าโดยปลอดภัย รวมทั้งเป็นการรักษาแหล่งต้นน้ำลำธารและป่าไม้ที่มีอยู่ในพื้นที่แห่งนี้ให้คงอยู่ อย่างถาวรตลอดไป สมควรกำหนดบริเวณที่ดินดังกล่าวให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวน และคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้